

Arrest

nr. 219 217 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KIWAKANA
Tervurenlaan 116/6
1150 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 december 2018 met referentnummer X.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en op 17/11/2000 geboren te zijn te Paga, Ghana. U liep school te Paga in de school 'Balobia Primary school' van 2009 tot 2015. In het jaar 2012 stierf uw vader. Uw moeder hertrouwde nadien, in het jaar 2015, met uw stiefvader Kamal. Deze was een wrede man die zich tegen u keerde.

U vermoedt dat hij u wilt doden daar u dan niet langer aanspraak kunt maken op de erfenis van uw vader. Na het huwelijk met uw moeder, stuurde hij u onder dwang naar een Koran-kostschool. Hij huwelijkte uw tweelingzussen uit onder dwang, aan iemand te Burkina Faso. Hoewel u niet naar de Koranschool wou gaan, werd u daartoe verplicht.

De vrouw die 's nachts de leerlingen in de Koranschool bewaakt, misbruikte u – alsook andere leerlingen – seksueel. Dit gebeurde meermaals, en u kreeg hierdoor een geslachtsziekte. Wanneer u een eerste keer weg liep van de Koranschool, ging u aangifte doen bij de politie te Paga van wat er allemaal gebeurde, alsook zei u er wat uw stiefvader allemaal deed. U werd daarop 4 dagen opgesloten in het politiekantoor en nadien teruggestuurd naar de Koranschool. In de loop van mei 2016 liep u opnieuw weg uit de Koranschool en ging u na enig rondgezwerv, naar Accra. U ging er naar uw tante – Aisha, de zus van uw moeder – aan wie u uw relaas vertelde. Deze belde daarop naar uw stiefvader Kamal om te vragen of het waar was wat u haar zei. Daarop kwam uw stiefvader naar Accra, en liet u er arresteren door de politie. Nadat u 24 uren werd opgesloten, werd u naar uw tante teruggebracht. Gezien u toen leed aan de ziekte waterpokken, duurde het even vooraleer u gedwongen werd naar de Koranschool te Paga terug te keren. U ging nadien, onder dwang, opnieuw naar de Koranschool tot november 2016, wanneer u opnieuw vluchtte. U zwierf een jaar lang rond tussen de steden Paga, Accra en Ouagadougou, en verbleef de hele tijd op straat. In de loop van november-december 2017 contacteerde u uw jeugdvriend Jonathan, met de vraag om hulp. Jonathan bracht u in contact met een priester, die bereid was u te helpen en u in contact bracht met een smokkelaar te Accra. Deze regelde een paspoort voor u, alsook een visum om samen met een team van bokkers naar Hongarije te reizen. U verliet Ghana per vliegtuig begin februari 2018, en reisde naar Budapest, Hongarije. Na een tweetal weken te Hongarije, reisde u per bus verder naar België. U kwam te België aan in februari 2018 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 28/02/2018.

B. Motivering

*U verklaarde op 26/02/2018 geboren te zijn op 17/11/2000 te Paga, Ghana. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 26/02/2018 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd en maakte op 28/02/2018 informatie over aan de Dienst Voogdij waaruit blijkt dat u in Frankrijk gekend zou zijn onder de identiteit A. M. geboren op 17/11/1994, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 06/03/2018, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 12/03/2018 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 06/03/2018 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, en u op die datum derhalve ouder was dan 18 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.***

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, onderling tegenstrijdig bevonden werden en incoherent.

*Zo verklaarde u aanvankelijk, tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], **tweemaal gearresteerd te zijn in Ghana, dit twee keren in de loop van het jaar 2015** (‘Vragenlijst CGVS’, p. 2, punt 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, verklaarde u dan weer een eerste keer gearresteerd te zijn in **december 2015**, wanneer u uw stiefvader ging aangeven bij de politie te Paga, en er ook melding maakte van wat gebeurde op de Koranschool (notities CGVS, p. 26 en 27).*

U werd een tweede keer gearresteerd, zo verklaarde u eveneens, in **juni of juli 2016**, wanneer uw stiefvader u samen met politieagenten kwam zoeken te **Accra**, waarbij u gedurende 24 uren werd opgesloten (notities CGVS, p. 7).

Afgezien van de opvallende tegenstrijdigheid met uw verklaringen afgelegd voor de DVZ, vermeldt u de beweerde arrestatie te Accra, waar u uw tante Aisha opzoekt, niet wanneer uw asielrelaas later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw, en chronologisch wordt bevestigd. Immers, u verklaarde aanvankelijk dat u, na een 2-tal weken te Accra te zijn verbleven in januari 2016 (notities CGVS, p. 5), u terugkeerde naar Paga en naar de Koranschool ging gedurende 3 à 4 maanden [tot april/mei 2016] (notities CGVS, p.6), u nadien wegliep en de straat opging gedurende een tweektal maanden, u **dan naar Accra ging bij uw tante Aisha, waar u in juni of juli 2016 gearresteerd werd** (notities CGVS, p. 7), u nadien opnieuw naar de Koranschool te Paga ging tot november 2016 (notities CGVS, p. 8), u nadien wegliep en op straat leefde gedurende ongeveer een jaar [tot ongeveer november 2017] (notities CGVS, p. 9), en uw vriend Jonathan u nadien in contact bracht met een priester die u kon helpen (notities CGVS, p. 10), waarna u in de loop van december 2017 – januari 2018 opnieuw naar Accra ging waarna u het land verliet (notities CGVS, p. 11). Wanneer deze feiten later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw werden bevestigd, verklaarde u echter dat u een eerste keer gearresteerd werd te Paga in december 2015 en gedurende 4 dagen vastgehouden werd bij de politie, u nadien opnieuw naar de Koranschool ging, gedurende 5 maanden [tot april/mei 2016] (notities CGVS, p. 26-27), u daarna weer wegliep maar na 3 dagen opnieuw opgepakt werd te Paga, u teruggebracht werd naar de Koranschool en er verder schoolliep tot november 2016, waarna u wederom wegliep en gedurende een jaar op straat leefde (notities CGVS, p. 28). **Gevraagd wanneer uw stiefvader u dan te Accra liet arresteren – gezien u deze arrestatie geheel onvermeld liet - verklaarde u dat dat gebeurde wanneer u er naar uw tante Aisha ging. Gevraagd naar het jaartal, verklaarde u het plots niet meer te weten** (notities CGVS, p. 29). **Het dient vastgesteld dat uw verklaringen niet overtuigen. Immers, dat u plots oppert niet meer te weten wanneer u te Accra, waar u uw tante Aisha opzoekt, gearresteerd werd – hoewel u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog aangaf dat dit in de loop van juni/juli 2016 was – overtuigt in het geheel niet, en wijst er enkel op dat u de beweerde arrestatie te Accra, simpelweg vergat te vermelden wanneer uw asielrelaas opnieuw chronologisch bevestigd werd.**

Voorts dient tevens opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw beweerde bezoek bij uw tante Aisha te Accra, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten waarvan u gewag maakt.

Gevraagd waarom u naar uw tante Aisha ging, verklaarde u dat zij de enige familie is die u kent, en ze de zus van uw moeder is (notities CGVS, p. 30). Gevraagd of u haar uw verhaal vertelde, antwoordde u bevestigend, en voegde u er aan toe dat Kamal (uw stiefvader) mensen beïnvloedt middels het geven van cadeaus, en uw tante van niets wist daar ze in Accra woont. Gevraagd wat er dan gebeurde, nadat u alles aan uw tante Aisha vertelde, verklaarde u dat ze u dan zei dat ze uw stiefvader Kamal zou opbellen, en voegde u eraan toe dat hij tegen haar zei dat u loog (notities CGVS, p. 31). Gevraagd wat u zei wanneer uw tante u zei dat ze naar uw stiefvader zou bellen, antwoordde u enkel dat u in de badkamer was wanneer ze belde, en u hen hoorde praten. Gevraagd wat de reactie was van uw tante Aisha, wanneer u haar gezegd had wat uw stiefvader Kamal allemaal deed, en wat er in de Koranschool gebeurde, antwoordde u dat ze bevestiging wilde van Kamal. **Gevraagd hoe u dan reageerde wanneer uw tante zei dat ze dit alles aan uw stiefvader Kamal zou vragen, verklaarde u dat u dacht dat het niet erg zou zijn, en hij misschien wel de waarheid zou zeggen en bekennen.** Gevraagd waarom u dit dacht – gezien het relaas omtrent de persoon van uw stiefvader waarvan u gewag maakte – antwoordde u vaagweg dat u niet 'recht' dacht, en u **dacht dat het probleem opgelost zou zijn, als u het aan uw tante zou vertellen.** U erop gewezen dat uit uw verklaringen naar voren komt dat u er alles aan deed om Kamal te ontvluchten, maar u dan de eerste de beste bij wie u om hulp vraagt, Kamal laat opbellen, verklaarde u dat u niet dacht dat hij u zou komen halen, u geen andere plek had om heen te gaan, en u **dacht dat het niet erg zou zijn wanneer ze uw stiefvader contacteerde.** U opnieuw gevraagd waarom u zoiets zou denken – gezien u verklaarde dat uw stiefvader u sloeg, met de dood bedreigde, liet opsporen en arresteren - antwoordde u dat u dacht dat uw tante u zou verdedigen. **Bovenstaande verklaringen doen verder fundamenteel afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen. Immers, dat u er klaarblijkelijk van uitging dat het niet erg zou zijn wanneer uw tante Aisha uw stiefvader opbelde, en u dacht dat hij misschien de waarheid zou vertellen en zou bekennen, is allesbehalve aannemelijk, noch coherent met het beeld dat u schetst van uw stiefvader – waarbij deze u slaat, laat opsporen en arresteren, en met de dood bedreigt.**

Dat u, nadat u aan dit alles wist te ontsnappen en naar Accra vluchtte, dacht dat uw stiefvader plots de waarheid zou vertellen, en het niet erg zou zijn wanneer uw tante hem inlichtte over uw aanwezigheid aldaar, is geheel ongeloofwaardig en onaannemelijk, en is volledig incoherent met het beeld dat u van uw stiefvader ophing, en de vervolging die u door hem zou hebben moeten ondergaan.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dan wel dat u meermaals zou weggelopen zijn en op straat geleefd hebben, maar ook dat u meermaals zelf naar Paga terugkeerde – alwaar uw stiefvader woonde, die u beweerdelijk vervolgde. U verklaarde dat u de straat opging in november 2016, en gedurende een jaar heen en weer ging tussen Paga, Accra en Burkina Faso (notities CGVS, p. 9 en 28). Gevraagd waarom u opnieuw naar Paga terugkeerde – gezien u er net weggelopen was uit vrees voor uw stiefvader – antwoordde u dat u geen andere plekken kent, u wel eens poogde naar Kumasi te gaan, maar ze daar een taal spreken die u niet begrijpt (notities CGVS, p. 28). Opnieuw gevraagd waarom u dan opnieuw naar Paga terugkeerde, verklaarde u dat het uw bedoeling was naar Paga terug te keren, maar niet naar uw ouderlijk huis. U gewezen op uw verklaring dat uw stiefvader een foto van u gaf aan mensen, die hij betaalde om u te zoeken (notities CGVS, p. 27), en opnieuw gevraagd waarom u, dit gegeven zijnde, terugkeerde naar Paga, antwoordde u, vaagweg, bevestigend en verklaarde u **dat u het idee niet had dat hij u zou zoeken**. Gevraagd waarom niet – gezien deze verklaring in schril contrast stond met al uw vorige verklaringen waaruit bleek dat uw stiefvader u zocht – verklaarde u, volkomen ongeloofwaardig en volstrekt incoherent met uw beweerde vrees voor uw stiefvader, waarvan u gewag maakte – **dat u dacht dat hij [uw stiefvader] het vergeten zou zijn terwijl u weg was, en u dacht dat hij u niet meer zou zoeken**.

Dat u dacht dat uw stiefvader u vergeten zou zijn en u niet langer zou zoeken, is geheel ongeloofwaardig en onaannemelijk, en is volledig incoherent met het beeld dat u van uw stiefvader ophing, en de vervolging die u door hem zou hebben moeten ondergaan. Bovenstaande verklaringen doen dan ook verder fundamenteel afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde dat u, na een jaar lang rondgezworven te hebben tussen Paga, Accra en Ouagadougou, uw vriend Jonathan contacteerde die te Paga woont (notities CGVS, p. 9). Gevraagd waarom u hem contacteerde, legde u uit dat u het moeilijk had, Jonathan u vroeger (voor u wegliep) al eens eten en een slaapplek had gegeven, en u Jonathan vertelde dat u op straat leefde en hulp nodig had (notities CGVS, p. 10). U verklaarde verder dat Jonathan bereid was u te helpen, maar u niet naar zijn huis kon gaan daar de vader van Jonathan onder druk werd gezet door uw stiefvader, die hem gezegd had u te pakken indien hij u zou zien. Daar Jonathan niet wou dat u naar zijn huis kwam, sprak u met hem af, gaf hij u wat geld en bracht hij u in contact met een priester die u kon helpen. **Gevraagd of u dan ook naar het huis van Jonathan ging, antwoordde u ontkennend**. U gewezen op de door u afgelegde verklaring voor de DVZ, namelijk dat u wel degelijk naar uw vriend Jonathan te Paga ging, u daar ongeveer een week bij hem verbleef en u dan pas de priester ontmoette die u hielp met uw reis (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3, punt 5), antwoordde u ontkennend dat u niet bij hem verbleef, herhaalde u dat uw stiefvader in contact stond met de vader van Jonathan, en u in de grensstad bleef (notities CGVS, p. 33). **U voegde er nadien simpelweg, en manifest tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring dat u niet naar het huis van Jonathan ging, aan toe dat u 'in het geniep' wel naar het huis van Jonathan ging toen**. Ter bevestiging gevraagd of u er dan tóch ging, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u dat in het geniep deed. U gewezen op de vaststelling dat u op een ander moment tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde toen gedurende twee weken bij Jonathan te zijn verbleven (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 10), antwoordde u dat dat niet kan. **Het dient evenwel vastgesteld dat dit wel degelijk zo te lezen valt in het verslag van uw interview aldaar, dat u handtekende nadat het u werd voorgelezen, alsook dat u eerder nog stelde dat dit interview goed verlopen was** (notities CGVS, p. 2). **Dat u, dit gegeven zijnde, de aldaar door u afgelegde verklaringen simpelweg en zonder meer ontkent, weet dan ook niet te overtuigen.**

Er vallen voorts nog andere manifeste tegenstrijdigheden op te merken tussen enerzijds de verklaringen die u aflegde voor de DVZ en anderzijds deze afgelegd voor het CGVS. U gewezen op de vaststelling dat u tijdens het interview voor de DVZ verklaarde dat de Koranschool waar u ging, in Accra gelegen was, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u er zei dat uw stiefvader u naar een Koranschool in Accra stuurde, en u daar twee jaren bleef, antwoordde u dat dat niet klopt (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 10). U aan het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS nogmaals gewezen op de inconsistentie tussen uw verklaringen afgelegd voor de DVZ en deze afgelegd voor het CGVS, en u er nogmaals op gewezen dat u voor de DVZ verklaarde dat u in het jaar 2015 naar een Koranschool te Accra werd gestuurd, waar u gedurende

twee jaren verbleef (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 10), verklaarde u opnieuw – uw verklaring voor de DVZ simpelweg ontkennend – dat de Koranschool niet te Accra was, en voegde u er verder aan toe dat u gedurende een eerste periode 8 maanden à 1 jaar naar de Koranschool ging, en dan nog eens een korte periode. **Deze verklaringen bieden evenwel geen enkele opheldering betreffende de vraag waarom uw verklaringen voor het CGVS danig afwijken van deze afgelegd voor de DVZ.**

Het loutere ontkennen, zonder meer, van uw verklaringen voor de DVZ, wanneer u erop gewezen wordt dat deze verschillen met de door u voor het CGVS afgelegde verklaringen, overtuigt niet. Deze vaststellingen doen dan ook enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag te België. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd sprake zou zijn van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen, eerder integendeel. Wat betreft de door u neergelegde getuigebrief van uw vriend Jonathan dient vastgesteld dat dit schrijven een duidelijk gesolliciteerd karakter bezit, en die verder geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van de erin vervatte verklaringen zou moeten blijken. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen enkele bewijswaarde toegekend worden aan dit schrijven. Voorts valt in dit schrijven te lezen dat uw moeder hertrouwd zou zijn met uw stiefvader Kamal in het jaar 2013, hoewel u zelf tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw moeder pas in het jaar 2015 met Kamal huwde en u Kamal pas een eerste keer ontmoette in het jaar 2014 (notities CGVS, p. 16). Wat betreft de door u neergelegde 'Certified Copy of Entry in Register of Births' dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dat u na aankomst in België, uw vriend Jonathan contacteerde met de vraag uw geboorteakte te halen (notities CGVS, p. 13-14). Gevraagd waar hij dat ging halen, antwoordde u in het gemeentehuis (notities CGVS, p. 14). Gevraagd of hij dat zomaar kon halen, legde u vaagweg uit dat hij naar uw school ging, daar aan een leraar naar uw schoolrapport vroeg, en er bij uw geboorte in het ziekenhuis een papier gegeven werd, en Jonathan met dat oud papier naar het gemeentehuis ging. Gevraagd hoe Jonathan daar aan kwam [aan dat oud papier dat afgeleverd werd bij uw geboorte], verklaarde u dat u vroeger soms bij Jonathan bleef slapen, en sommige van uw spullen daar lagen. Gevraagd of uw originele geboorteakte dan bij Jonathan thuis lag, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom Jonathan dan niet eenvoudigweg die oude originele akte opstuurde, verklaarde u weinig verhelderend dat ze de oude akte gewoon bevestigden. Gevraagd waarom de naam van Jonathan nergens vermeld staat op de akte die u voorlegt, antwoordde u vaagweg dat 'ze' het zo doen in Ghana. Gevraagd of u nog enig contact heeft gehad met uw moeder sinds uw vertrek uit Ghana, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u vreest dat ze zou zeggen aan uw stiefvader waar u bent, en u haar dus niet wilt contacteren (notities CGVS, p. 15). U gewezen op de vaststelling dat op de geboorteakte die u op heden voorlegt, te lezen valt dat uw moeder de informante was, en zij derhalve op de akte aangeduid wordt als de persoon die in juni 2018 uw geboorte liet registreren bij de gemeente Paga, verklaarde u dat het door u neergelegd document van Jonathan komt en uw moeders naam wel op het oude papier stond waarmee Jonathan naar de gemeente ging. U gesteld dat, indien het Jonathan was die uw geboorteakte liet aanmaken in de gemeente Paga, normaal gezien zijn naam toch opgegeven zou moeten staan als 'informant', antwoordde u het niet te weten. Deze verklaring is evenwel allesbehalve afdoende. Uit de door u neergelegde 'Certified Copy of Entry in Register of Births' valt immers ondubbelzinnig af te leiden dat het uw moeder was die als informant uw geboorte op 5/06/2018 liet registreren in het geboorteregister te Paga. Het kan geenszins ingezien worden waarom uw moeders naam als informante zou worden opgegeven indien het in werkelijkheid Jonathan was die uw geboorte liet registreren. Uw verklaring dat uw moeders naam wel op de originele akte stond, waarmee Jonathan naar de gemeente ging, biedt hiervoor geen enkele verklaring; immers: uw moeders naam, alsook uw vaders naam, staan wel degelijk opgegeven als namen van uw ouders op de akte die u voorlegt, maar hiernaast wordt tevens de naam opgegeven van de informant die de geboorte aangeeft en laat registreren. Indien het in werkelijkheid Jonathan was die dit deed, kan niet worden ingezien waarom uw moeder als informante opgegeven staat. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan uw verklaring betreffende de wijze waarop u deze akte zou bekomen zijn. Verder kan niet ingezien worden waarom u via Jonathan deze akte liet opstellen op 05/06/2018, indien uw vriend Jonathan reeds in het bezit zou zijn geweest van uw oude originele geboorteakte – die u merkwaardig genoeg niet neerlegt.

Bovenstaande verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de door u voorgehouden authenticiteit van deze akte, waarvan de informatie tevens strijdig is met de resultaten van de hierboven reeds genoemde leeftijdstest, alsook met de geboortedatum die opgegeven staat in uw paspoort (waarvan een kopie zich bevindt in het administratief dossier), namelijk 17/11/1994. Omtrent dit paspoort stelde u dat het wel degelijk op uw eigen naam stond, maar er een andere geboortedatum in opgegeven stond (notities CGVS, p. 20).

Gevraagd hoe de smokkelaar dit paspoort bekwam, antwoordde u dat u het paspoort pas een eerste keer zag wanneer de smokkelaar met u naar de ambassade ging [voor een visumaanvraag]. Gevraagd of u weet hoe hij aan dat paspoort kwam, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u hem dan niet moest vergezellen bij de aanvraag voor dit paspoort, verklaarde u dan weer – uw eerdere verklaring niet te weten hoe de smokkelaar aan dit paspoort zou gekomen zijn, simpelweg bijstellend – dat u samen met hem naar het paspoortkantoor ging, er een foto van u werd genomen en u er een [vinger]afdruk moest geven. Gevraagd wanneer u daarheen ging, antwoordde u zich de datum niet te herinneren, maar te denken dat het in 2018 was (notities CGVS, p. 21). U erop gewezen dat uit de kopie van uw paspoort, blijkt dat deze werd afgeleverd in augustus 2017 [meer bepaald 24/08/2017], verklaarde u enkel dat hij [de smokkelaar] alles deed. U gesteld dat dat wel zo kan zijn, maar gevraagd hoe het dan mogelijk is dat het paspoort waarmee u reisde, reeds in augustus 2017 afgeleverd werd, antwoordde u niet te weten hoe ze dat deden. Opnieuw gesteld dat dat dan wel zo kan zijn, maar dit geenszins verklaart waarom uw paspoort reeds in augustus 2017 werd afgeleverd, verklaarde u herhalend dat jullie naar het paspoortkantoor gingen, hij alles deed en u niets van data kent. U gewezen op de vaststelling dat de afgiftedatum van uw paspoort een datum betreft die valt lang voordat u beweerdelijk de smokkelaar een eerste keer ontmoette, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat u uw handtekening plaatste in het paspoort, antwoordde u bevestigend dat het wel degelijk uw handtekening betreft, en voegde u eraan toe dat er ook een foto werd genomen, u een vingerafdruk gaf, en handtekende. Uw verklaringen overtuigen niet. Uit uw paspoort blijkt eenduidig dat deze afgeleverd werd op datum van 24/08/2017, en uw foto en handtekening staan in dit paspoort. U weet dit gegeven op geen enkele redelijke wijze te verklaren. Dit, in samenhang met het geheel aan bovenstaande vaststellingen, waaruit bleek dat noch het door u geopperde asielrelaas geloofwaardig kan worden bevonden, noch de door u opgegeven leeftijd, kan enkel besloten worden dat uit uw paspoort blijkt dat u geboren bent op 17/11/1994, en er u een paspoort werd afgeleverd te Accra op 24/08/2017.

Wat betreft het door u neergelegd schoolrapport, dient vooreerst vastgesteld dat dit document geen officieel document betreft, en er geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend. Verder dient opgemerkt dat dit document dermate selectief en weinig ingevuld is – adressen zijn niet ingevuld (p. 2), de datum van overlijden van uw vader is niet ingevuld, noch wordt vermeld dat u ook zussen heeft (p. 3), uw naam is verkeerd gespeld bij de puntenlijst, er wordt geen enkele naam van een leerkracht vermeld op uw puntenlijst, heel veel pagina's zijn niet ingevuld (p. 9, 10, 11, 12) – en evenmin valt er enige handtekening of naam te bespeuren van de persoon die dit document zou hebben opgesteld. Dit door u neergelegd schoolrapport vermag de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet herstellen. Wat betreft de twee foto's [van uw vader en uw moeder die u neerlegde, kan enkel vastgesteld worden dat dit slechts foto's betreffen, van twee verschillende personen. Verder brengen deze niets bij. Wat betreft de DHL-eneveloppe waarop deze documenten u werden toegezonden, kan enkel vastgesteld worden dat deze omslag aantoont dat hij vanuit Ghana afkomstig is. Verder brengt dit niets bij.

Wat betreft het door u neergelegd attest van psychologische opvolging, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat dit attest niet opgesteld werd door een gespecialiseerde arts-psiater, maar wel door een psychotherapeute. Verder dient vastgesteld dat er te lezen valt dat u de nood manifesteerde om zich uit te drukken omtrent de gebeurtenissen in Ghana, en dat u slaapproblemen heeft, met slapeloosheid en nachtmerries. Het dient echter opgemerkt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Zoals hoger aangehaald worden uw verklaringen niet geloofwaardig bevonden. Het niet is omdat het psychologisch verslag verwijst naar uw asielrelaas [namelijk dat u als slachtoffer van foltering of georganiseerde misdad in uw land van herkomst gehoord werd omtrent uw belevenis in uw land van herkomst], dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor het CGVS, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van uw beweerde vervolging zou kunnen aantonen gezien een psychotherapeute afgaat op de verklaringen, zoals u deze meedeelde. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een asielaanvraag. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Ook wat betreft het document 'journaal A. M.' – waarin verslag gedaan wordt van uw geestesgezondheid, en de gebeurtenissen, tijdens uw verblijf in het asielcentrum tussen 28/02/2018 en 27/03/2018, dient opnieuw opgemerkt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen.

Wat betreft het door u neergelegd schrijven van dokter Fr. Piront-Servais, kan enkel vastgesteld worden dat deze 4 littekens – 1 op rechterwenkbrauw, 1 onder uw kin, 1 op uw linkervoorarm (die genaaid werd) en 1 op uw linkervoet – attesteert, alsook dat u littekens draagt van de ziekte waterpokken. Deze vaststellingen vermogen echter niet enig uitsluitend te bieden omtrent de oorzaak van deze littekens, het tijdstip, de plaats of de wijze waarop deze opgelopen zijn. Wat betreft het door u neergelegde 'Tracing Request' bij het Belgische rode kruis, waaruit moet blijken dat u op zoek bent naar uw zussen, kan enkel vastgesteld worden dat dit geen enkele bewijswaarde bezit voor de door u geopperde problemen in Ghana, het invullen van dit document niet bewijst dat de erin opgenomen verklaringen waarachtig zijn, en u dit document opmerkelijk genoeg niet handtekende.

Wat betreft het schrijven vanwege uw advocate Meester Kiwakana, dient vastgesteld dat hierin wordt betoogd dat u minderjarig bent en het een schending van art. 3 EVRM zou uitmaken indien u overgedragen zou worden aan Hongarije, in het kader van de Dublin-verordening. Gezien u niet overgedragen werd aan Hongarije, en uw verzoek om internationale bescherming in België behandeld wordt, bezit dit schrijven geen verdere relevantie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. In een enig middel wordt aangevoerd:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980

Schending van artikel 57/6/1 Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker laat onder meer gelden wat volgt:

"(...) Eerst en vooral moet gemeld worden dat de raadsman van verzoeker na de ontvangst van de bestreden beslissing het administratief dossier heeft opgevraagd maar het niet mocht ontvangen.

Dat de wet nochtans het meedelen van de stukken waarop de tegenpartij zich baseert voor het nemen van een beslissing voorziet.

Dat verzoeker ten strengste betwist ooit in Frankrijk te zijn geweest en dus niet snapt waarom de tegenpartij dit aanhaalt in de bestreden beslissing.

Dat de stukken waarop deze stelling is gebaseerd niet ter kennis werden gebracht."

Beoordeling

2.2.1. De advocaat van verzoeker stelt ter terechtzitting het administratief dossier te hebben ontvangen maar dit na het verloop van de beroepstermijn.

Verweerder stelt ter zitting zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

2.2.2. De Vreemdelingenwet bepaalt inzake de inhoud van het verzoekschrift in artikel 39/69, § 1:

"Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56.

Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid :

(...)

4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen;

(...)"

Inzake de procedure bepaalt artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet:

"De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

De Raad stelt vast dat er geen betwisting is dat verzoekende partij tijdens de beroepstermijn in de onmogelijkheid was om het administratief dossier te raadplegen in functie van het opstellen van het beroep tegen de bestreden beslissing.

Verzoeker voert tevens aan *“Dat verzoeker ten strengste betwist ooit in Frankrijk te zijn geweest en dus niet snapt waarom de tegenpartij dit aanhaalt in de bestreden beslissing. Dat de stukken waarop deze stelling is gebaseerd niet ter kennis werden gebracht.”* Uit nazicht van het administratief dossier kan verzoeker *prima facie* gevolgd worden waar hij betwist in Frankrijk te zijn geweest; te dezen blijkt op het eerste zicht enkel een link tussen verzoeker en Hongarije. De kopie (of inzage) van het administratief dossier was derhalve nuttig voor verzoeker bij het opstellen van het verweer.

Verzoekende partij maakt aannemelijk dat het haar aldus nagenoeg onmogelijk is om te voldoen aan de op straffe van nietigheid voorgeschreven vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Ingevolge artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet mogen er terechtzitting geen andere middelen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn; bijgevolg kan van verzoekende partij niet worden verwacht dat zij het administratief dossier raadpleegt op de Raad teneinde het initiële verzoekschrift, indien nodig, aan te vullen met andere rechtsmiddelen.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat het recht van verdediging is geschonden, is het onderdeel van het enig middel gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 november 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS